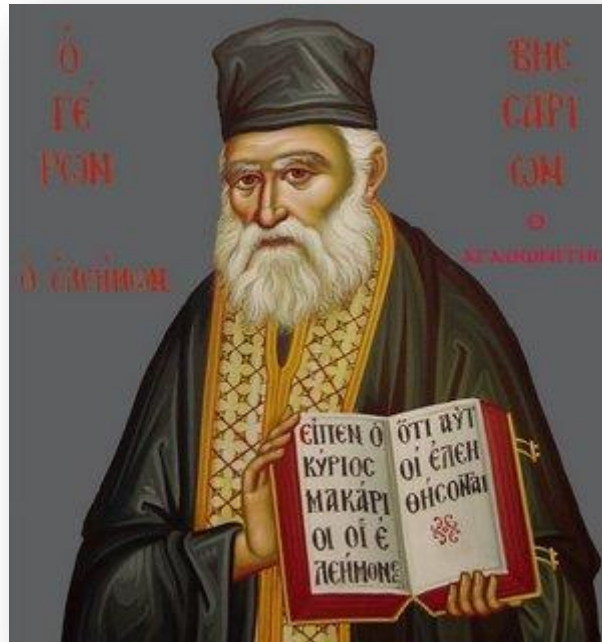

Παρακλητικός Κανών εις τον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη

Ποίημα Μητροπολίτου Εδέσσης Ιωήλ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ΄
(142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησιν μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιον Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισε με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς
νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι.
Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσόν μου τό πρωῖ τό ἔλεός
Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισον μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἧ

πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμα Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. β΄.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. γ΄.

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βησσαρίωνα τῆς Φθίας προστάτην, καὶ τοῦ Ἀγάθωνος μονῆς τὸν πατέρα, τὸν μοναστὴν καὶ θύτην ἐπαινέσωμεν, μάκαρ ἀνακράζοντες, φροντιστὰ τῶν πενήτων, καὶ φιλοστοργότατε, τῶν πεσόντων ἐν λάκκῳ, ἀμαρτιῶν μὴ παύση ταῖς λιταῖς, φροντίζων πάντα, τοὺς σὲ ἱκετεύοντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις, ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὅ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιον μου ἐστι διά παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καὶ τά κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσας μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπον Σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσιν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σίων καὶ οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριον Σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Βησσαρίωνος θύτου εὐχὰς λιτάζει Ἰωήλ»
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Βαδίσας τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, σεμνὲ Βησσαρίων, εἰς τὸ πλάτος
τοῦ οὐρανοῦ, ἐλήλυθας ὄντως ἐπαξίως, διὸ λιταῖς σου ἡμᾶς
περισκέπασον.

Ἡ Φθία ὡσαύτως καὶ ἡ μονή, Ἀγάθωνος πάτερ, Βησσαρίων
ἱκετικῶς, θερμῶς τὴν σὴν χάριν ἐκζητοῦσιν, ὅπως ῥυσθῶσι κακῶν
τοῦ ἀλάστορος.

Σοφῶς οἰκονόμησον τῆς Μονῆς, σεμνὲ Βησσαρίων, τὰς ἐλλείψεις
ὡς ἀδελφός, αὐτῆς καὶ παράσχου τὴν εἰρήνην, τοῖς μονασταῖς καὶ
λαῶ εὐσεβόφρονι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα τεκοῦσα τῶν γηγενῶν, Πανάχραντε Κόρη, τοῦ νοός μου
τοὺς λογισμούς, τοὺς ὄντως ἀτάκτους καὶ ἀσκόπους, πρὸς τὸν Υἱόν
σου λιταῖς σου κατεύθυνον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀναβὰς Βησσαρίων, εἰς οὐρανοὺς ἔτυχες, τῆς μακαριότητος πάτερ,
τῶν ἄνω τάξεων, διὸ τοὺς μέλλοντας, τὴν θαυμαστὴν βιοτὴν σου,
ἀπὸ πάσης θλίψεως εὐχαῖς ἀπάλλαξον.

Ῥαθυμίας καὶ πάσης, ψυχοβλαβοῦς ἕξεως, ὡς κατανικήσας τὰ πάθη,
ψυχῆς καὶ σώματος, πάτερ διάσωσον, τοὺς προσκυνοῦντας ἐν
πίστει, τὸ σεπτὸν σου λείψανον, τὸ ἀδιάφθορον.

Ἰατρὸς κατὰ πνεῦμα, ἐν τῇ ζωῇ ὅσιε, ἄριστος ὀφθεις τοῖς ἀνθρώποις,
πάντων θεράπευσον, ἱκετηρίαις σου, πρὸς τὸν Χριστὸν Βησσαρίων,
τῆς ψυχῆς τὰ τραύματα, τὰ δυσθεράπευτα.

Θεοτοκίον.

Ὅλοθύμως Παρθένε, ὁ ταπεινὸς δοῦλός σου, κλῆσιν τὴν ἀγίαν σου
ἔχων, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ἐνηδύνομαι, καὶ ἀνακράζω σοι Μῆτερ,
τῇ σῇ σκέπη φύλαττε, τὸν ἀνυμνοῦντά σε.

Διάσωσον, ἐξ ἀδοκῆτων πανεύφημε Βησσαρίων, τοὺς ἐν πίστει
ἀσπαζομένους πάτερ σὴν λάρνακα, καὶ αἰτουμένους πταισμάτων τὴν
θεραπείαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

**Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.**

Χαρίτων πηγὴ, ποικίλων θεοδόξαστε, ἐδείχθη νυνί, ἡ θήκη τοῦ σοῦ σώματος, ἰᾶται γὰρ νοσήματα, καὶ ψυχῆς θεραπεύει τὰ τραύματα, καὶ ὀρωμένη θαρσύνει πολλούς, σεμνὲ Βησσαρίων πανσεβάσμιε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νικητῆς ἀναδέδειξαι, σαρκικῶν θεόφρον ἐπαναστάσεων, διὸ σκέδασον ἀλάστορος, βέλη καθ' ἡμῶν κατευθυνόμενα. Οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν ἀγίαν μονὴν σου ἅγιε, Βησσαρίων καὶ προστάτευσον, τοὺς ἐνασκουμένους πατέρας ῥώμη σου.

Σωστικαῖς ἐνεργείαις σου, τοῖς προσερχομένοις θεία λάρνακι, τοῦ λειψάνου σου πανόσιε, Βησσαρίων δὸς ψυχῆς τὰ πρόσφορα.

Θεοτοκίον.

Θεωρίαν τοὺς δούλους σου, ἐν τῷ παραδείσῳ ἰδεῖν ἀξίωσον, τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου σου, καὶ Υἱοῦ σου Μῆτερ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐψῶσον ἡμᾶς, Βησσαρίων ἱκεσίαις σου, τοὺς πεσόντας ἐν τῷ λάκκῳ γεηρῶν, καὶ αἰτοῦντας τὴν σὴν χάριν καὶ βοήθειαν. Τὴν σεπτὴν μονὴν, Βησσαρίων τοῦ Ἀγάθωνος, ἀπὸ ἔριδος καὶ ἄλλης προσβολῆς, τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ ἀεὶ προφύλαξον.

Ὅλωσ ἐν κακοῖς, ἐδαπάνησα τὸν βίον μου, καὶ ἐμόλυνα χιτῶνα τῆς ψυχῆς, διὸ ὤθησον κάμῃ πρὸς τὴν μετάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ἐμνους ἱερούς, ἱκεσίας ἀναπέμπομεν, πρὸ τῆς θείας σου εἰκόνας Μαριάμ, ἐκζητοῦντες προστασίαν σου τὴν ἄμαχον.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἐπέρχονται, τῶν παθῶν τὰ κύματα, καὶ χειμάζουσι τὸν βίον μου ὄντως, καὶ εἰς βυθὸν με κατάγουσι πάτερ, καὶ εἰς πνιγμὸν ἀπογνώσεως ἄγουσιν, ἀλλὰ θαρρῶ τῇ σῇ ἀλκῇ, Βησσαρίων σωθῆναι ὁ ἄθλιος.

Ἵφ' ἔρπον, ὁ ἐχθρὸς προσβάλλει με, λογισμοῖς ὑπερηφάνοις καὶ φαύλοις, καὶ ἐξωθεῖ με πανόσιε πάτερ, ἀποβαλεῖν τὴν ἁγίαν ταπεινώσιν, διὸ κατάστειλον αὐτοῦ, κατ' ἐμοῦ τὴν μανίαν πανόλβιε.

Χαρίτωσον, Βησσαρίων ἅπαντας, τοὺς ἐλθόντας προσκυνῆσαι ἐνθέως, ἐν τῇ Μονῇ σου σορὸν τὴν ἁγίαν, τῶν σῶν λειψάνων καὶ πάρεχε σώματος, τὴν ὑγίειαν σταθηράν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐστάθειαν ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον, Θεοτόκε Πάναγνε, τοὺς σοὺς δούλους ἀνιάτως νοσοῦντας, ἐν τῇ ψυχῇ ταῖς δειναῖς ὑπονοίαις, τῶν φοβιῶν καὶ θανάτου Ἀνύμφευτε, καὶ δὸς λιταῖς σου ἱεραῖς, τὴν εἰρήνην νοὸς πολυφρόντιδος.

Διάσωσον, ἐξ ἀδοκῆτων πανεύφημε Βησσαρίων, τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους πάτερ σὴν λάρνακα, καὶ αἰτουμένους πταισμάτων τὴν θεραπείαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

**Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.**

Τὸ πανσεβάσμιον θεῖόν σου λείψανον, παρέχει ἴασιν πάτερ τοῖς κάμνουσι, καὶ τὴν ὑγίειαν δωρεῖται τοῖς πάσχουσιν, ὦ Βησσαρίων Πατέρων ἐφάμιλλε, διὸ σου τὴν χάριν αἰτούμεθα.

**Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Ἦχος δ'.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (στ' 17 – 23).**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, 18 καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· 19 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς

αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. 22 μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίουπρεσβείαις Ἐλεῆμων, ἐξάλειπον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί Νῶν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμων, ἐξάλειπον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμων, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἄγιε πανθαύμαστε, τῶν Φθιωτῶν προστασία, καὶ Μονῆς Ἀγάθωνος, κόσμημα νέον τὸ πολυέραστον, ταῖς λιταῖς ἔνδοξε, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σου, τὸ ἀδιάφθορον, καὶ τὰ μύρα βλύζον τῆς χάριτος, φθοροποιῶν παθήσεων, καὶ ἀρρώστημάτων τὴν ἴασιν, λείψανον θεόφρον, παμμάκαρ διαφύλαξον ἀεὶ, καὶ τῇ σῇ σκέπῃ προστατεύσον, Βησσαρίων ὅσιε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωφροσύνην τοῖς νέοις, καὶ ἐγκράτειαν χάρισαι, τὴν σωτήριον, εὐστάθειαν ἐν βίῳ, καρδίαν Βησσαρίων, καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, δὸς πάτερ πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς σὲ ἀνευφημοῦσι. Λογισμῶν ἀκαθάρτων, τοῦ νοός μου παμμάκαρ, ταῖς σαῖς δεήσεσι, διάλυσον τοὺς πλόκους, καὶ πάρεχε ἐννοίας, μετανοίας καὶ δάκρυα, ὅπως τὴν θείαν στολήν, ἐκπλύνω τῆς ψυχῆς μου.

Ἰταμῶς ὁ βελίαρ, κατ' ἐμοῦ ἐκτοξεύει, τὰ βέλη ἅγιε, παθῶν ἀκαθαρσίας, πορνείας ψυχοφθόρου, ὡς καὶ πάσης χαννότητος, ἀλλὰ τὰ ὅπλα αὐτοῦ, κατάστρεψον σῇ ῥώμῃ.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Υἱοῦ σου τὴν χάριν, ἐκζητῶ Θεοτόκε, ἀιμακάριστε, πολλὰς γὰρ ἐνοχλήσεις, ἐκ τοῦ ἀντικειμένου, ὁ ταλαίπωρος δέχομαι, ὅπως ὀδεύσω καλῶς, ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἀπὸ σκανδάλων, τῶν κακοτρόπων ἀνθρώπων, τοὺς μονάζοντας σεμνὲ ἐν κοινοβίῳ, φάνηθι ὁ φύλαξ, καὶ ἐπιστάτης ἅμα. Ζώωσον πάτερ, ταῖς σαῖς πνοαῖς τῶν χαρίτων, νεκρωθεῖσαν τὴν ψυχὴν μου ἀκηδία, καὶ ἐξέγειρόν με, παμμάκαρ Βησσαρίων.

Ἐμπλησον μάκαρ, πνευματικῶν δωρημάτων, τὴν Μητρόπολιν τῆς Φθίας ἦν ὡς κῆρυξ, ἐφώτισας τοῖς λόγοις, καὶ ἔργοις Βησσαρίων.

Θεοτοκίον.

Ἴδου τιμῶντες, τὴν σὴν ἁγίαν εἰκόνα, ἱκετεύομεν γονυπετεῖς Παρθένε, τὴν ἡμῶν πατρίδα, φυλάττουσα μὴ παύη.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἴδὸν τῆς ἀθείας, πάτερ Βησσαρίων, ἐκ τοῦ νοδὸς καὶ καρδίας διάλυσον, τῶν εὐσεβῶς τῇ σῇ κλήσει καλούντων σε. Ὡς ἄγγελος πενήτων, δείχθητι παρέχων, τὸν πορισμὸν ἀγαθῶν ὡς φιλόανθρωπος, τοῖς ἐνδεέσιν ἀνθρώποις, τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Ἡ Φθία πᾶσα χαίρει, καὶ ἡ Μονὴ πάτερ, τῆς μετανοίας σου γάννυνται μέλπουσαι, τὰ σὰ σημεῖα αἰτοῦσαι, αὐταῖς τὰ δέοντα.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν ἀπεγνωσμένων, Θεοτόκε Κόρη, τῷ θείῳ τόκῳ σου ὄντως γεγένησαι, διὸ γαλήνην παράσχου, τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

ᾠφθης Βησσαρίων πνευματικός, ἄριστος ὡς ἔχων, τὴν διάκρισιν ὀδηγόν, καὶ Χριστοῦ τὴν χάριν, διὸ τοὺς προσελθόντας, ἐν σοὶ ἐν μετανοία, πάντας ἐφώτισας.

Τὴν σεπτὴν σορὸν σου ὡς θησαυρόν, οἱ συμμονασταί σου, ἐν τῇ
μάνδρᾳ σου τῇ σεπτῇ, ἔχοντες τὰ δῶρα, τὰ σὰ καὶ τὰ ἐλέη,
παμμάκαρ Βησσαρίων, ἀεὶ λαμβάνουσι.

Κῆρυξ μετανοίας ἀμαρτωλοῖς, καὶ νοσοῦσι πάτερ, ἰατρεία καὶ
κουφισμός, πένησιν ὁ φίλος, ὁμοῦ καὶ τροφοδότης, θεόφρον
Βησσαρίων, ἐσχάτως γέγονας.

Χαίροις τοῦ Ἀγάθωνος τῆς Μονῆς, πάτερ Βησσαρίων, ὁ σεβάσμιος
λειτουργός, χαίροις μοναζόντων, ὑπακοῆς ὁ τύπος, καὶ πάσης
εὐσεβείας, λύχνος πολύφωτος.

Τῶν ἀγίων Φθίας ἡ θαυμαστή, ἡ λαμπρὰ προσθήκη, Βησσαρίων
θαυματουργέ, ἐπεγνώσθης πάτερ, ταῖς σαῖς θεοσημείαις, ἐν τοῖς
ἐσχάτοις χρόνοις, θεοχαρίτωτε.

Πάντες οἱ τὴν μνήμην σου ἐν χαρᾷ, τελοῦντες παμμάκαρ,
Βησσαρίων ἱερούργε, χάριν καὶ ἐλπίδα, ἀρύονται ἐν βίῳ, καὶ τοῦ
ἐχθροῦ τροποῦνται, τὰ πανουργεύματα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν
τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ
πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομα Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, ἡ χορεία μοναστῶν, δεῦτε καὶ πιστῶν αἱ ἀγέλαι, θυτῶν ὁ σύλλογος, κοσμικῶν τὸ ἄθροισμα, νέων ὁμήγυρις, προσκυνήσωμεν λάρνακα, τοῦ σεπτοῦ λειψάνου, ὃ Χριστὸς ἐδόξασε, τοῦ Βησσαρίωνος, λέγοντες ἐκ βάθους καρδίας, ὅσπερ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

Πηγή:

Παράκληση εἰς τὸν Ὅσιο Βησσαρίωνα τὸν Ἀγαθωνίτη

<https://www.youtube.com/watch?v=0wWozorXG8E>